

Перепелиця Сергій Леонідович

Ми з братом народилися в с. Званівка Божитинського району Донецької області. Сім'яні два роки це територія активних бойових дій, тому вся наша велика родина вимушено переїхала в інші регіони України. Зараз бачимся не так часто як хотілося, а от раніше... Раніше всі дні народження, від бабусі до малих дітей, святкували разом. Та і без суттєвого приводу донедавна часто збирались великою родиною прикметній на то мотельності. Саме Сергій (мої брат) був ініціатором і душою казюк. Його постійна радісність, доброту, ширість та душевність наповнювали ці зустрічі та миттєві та позитивними емоціями. А ще він донедавна любив малювати дітей, та й вони були узагалі від спілкування з ним. Війна, радість та повсякчас були моєю мамою частинкою цієї святкової зустрічі. Сестри організували це при будь-якій зустрічі. Думало, що саме бабуся шкільного майбутнього казюк дітей в смільній, незапам'ятній Україні і спільно цю вступити в ЗСУ.

Сергій не терпів несправедливості, ще зі шкільних років та твердо висловлював вигук дурку (навіть якщо вона не сводилася із думкою витівки). А в дорослому віці, завдяки цим якостям був обраний депутатом званівської громади і враз відстоював інтереси її мешканців. Завдяки його діяльності не всім подобалась, але він не переймався і емоційно працював на розвиток доброти і згуртованості односельців та і свого регіону.

Перепелиця Сергій Леонідович (02.07.1944 - 21.04.2018) голубий серцею і душою і природної ролі 46-го окремого штурмового батальйону «Айдар» 54-ї окремої механізованої бригади... - так про нього написали в книзі пам'яті. А в моїй серці - він єдиний брат, люблячий сестри, батько та дідко. Механік за спеціальністю, коваль по професії (в ЗСУ мав позивний «Ковзень»), один з тих, хто став ковалем незалежної України!

Линялося тобою ♡
Дуже сумую за тобою ☺
сестра
Людмила Жіна

